

Όσ. Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ: Η ευχή του Ιησού είναι εργασία κοινή αγγέλων και ανθρώπων

/ [Γνώμες](#)

Ο όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ γεννήθηκε το 1722 στην Πολτάβα της Ουκρανίας, ο κατά κόσμον Πέτρος, από πατέρα ιερέα και μητέρα πού αργότερα έγινε μοναχή. Δεκαπέντε ετών μετέβη στη μονή Λιούμπεσκ και κατόπιν στη Μεγάλη Λαύρα του Κιέβου. Πνευματικό οδηγό είχε τον ησυχαστή Βασίλειο, συγγραφέα και μεταφραστή νηπτικών έργων. Το 1742, ύστερα από διωγμούς Ουνιτών στην πατρίδα του, μετέβη στη Βλαχία και μόνασε εκεί επί τετραετία, λαμβάνοντας τ' όνομα Πλάτων.

Το 1746 αναχώρησε για το πολυπόθητο Άγιον Όρος. Ασκήθηκε στην Καψάλα, όπου εκάρη μοναχός από τον Γέροντα του Βασίλειο με τ' όνομα Παΐσιος.

Το 1758 χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέυς και απέκτησε δωδεκαμελή συνοδεία. Κατόπιν πήγε με τη συνοδεία του στο Κελλί του Προφήτου Ηλιού, το οποίο μετέτρεψε σε σκήτη, πού ανήκει στη μονή Παντοκράτορος.

Απέκτησε περί τους πενήντα καλούς μαθητές, για τους οποίους συνέταξε τυπικό κατά την αγιορείτικη τάξη, και άρχισε τις μεταφράσεις των Πατέρων της Εκκλησίας στα σλαβικά, όπως Ισαάκ του Σύρου και Γρηγορίου του Σιναΐτου,

διδάσκοντας σε όλους την ευχή του Ιησού.

Το τελευταίο εξάμηνο της αγιορείτικης ζωής του το διήλθε στην Ιερά μονή Σίμωνος Πέτρας (1762). Μετά από δεκαεπτά χρόνων παραμονή στον ιερό Άθωνα, ο όσιος Παΐσιος επέστρεψε το 1763 στη Μολδαβία παίρνοντας μαζί του αρκετούς μοναχούς.

Εγκαταστάθηκε στη μονή Δραγκομίρνα και απέκτησε πολλούς μαθητές Ρώσους, Ρουμάνους και Βουλγάρους. Τους δίδασκε καθημερινά στη γλώσσα τους να τηρούν πενία, υπακοή, ταπεινοφροσύνη, σιωπή και να εντρυφούν στη μελέτη των νηπτικών πατέρων.

Έγινε ηγούμενος της αρχαίας μονής του Νεάμτς, την οποία κατέστησε σπουδαίο πνευματικό κέντρο, με τις μεταφράσεις Ελλήνων Πατέρων και ασκητών και τη ζωή της ευχής του Ιησού. Αξιοσημείωτη είναι ή μετάφραση της Φιλοκαλίας (1793).

Τη φήμη του αγίου Γέροντος Παϊσίου ακούγοντας ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης θέλησε να γίνει μαθητής του, μα εμποδίσθηκε από διάφορες συμπτώσεις κι επέστρεψε στο Άγιον Όρος.

Στη μονή Νεάμτς ανεπαύθη ειρηνικά στις 15 Νοεμβρίου 1794 ο μεγάλος στάρετς, για το έργο του οποίου μιλούν πολλοί με δικαιολογημένο θαυμασμό.

Ο όσιος έλεγε ότι η ευχή του Ιησού είναι εργασία κοινή των αγγέλων και των ανθρώπων. Με την προσευχή αυτή οι άνθρωποι πλησιάζουν σύντομα την ζωή των αγγέλων.

Η ευχή είναι η πηγή όλων των καλών έργων και αρετών και εξορίζει μακριά από τον άνθρωπο τα σκοτεινά πάθη. Σε σύντομο χρόνο κάνει τον άνθρωπο ικανό να αποκτήσει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Απόκτησε την, και πριν πεθάνεις θα αποκτήσεις ψυχή Αγγελική. Η ευχή είναι θεϊκή αγαλλίαση.

Κανένα άλλο πνευματικό όπλο δε μπορεί να αναχαιτίσει τόσο αποτελεσματικά τους δαίμονες. Τους κατακαίει όπως η φωτιά τα βάτα.

(Οσίου Παϊσίου Βελιτσκοφσκυ)